Anul al 54-lea — 8 Pagini — EXEMPLARUL { In România 3 lei / In străinătate 6 lei } — 8 Pagini — Nr. 253 Marți 14 Septembrie 1937 — P
Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării dir. G-le P. T. T. No. 120.288/932

ABONAMENTE IN ȚARA Lei 200 pe 3 luni Lei 380 pe 6 luni. Lei 750 pe 12 luni. O lună Lei 80 In străinătate în raport cu tariful poștal și valuta

UNIVERSUL

FONDATOR: LUIGI CAZZAVILLAN
CELE DIN URMA ȘTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ȘI TELEFONICE
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACȚIE: 3.30.15
DIRECTOR: STELIAN POPESCU

ABONAMENTE LA „VESELIA" „UNIVERSUL COPIILOR ȘI AL TINERETULUI" ZIARUL CĂLĂTORIILOR Câte 220 Lei pentru 12 luni in țară

INȚELESUL UNUI APEL INĂLȚĂTOR

Cu prilejul zilei de 14 Septembrie, sărbătoarea Inălțării Sf. Cruci, Capul Bisericii noastre a lansat un mișcător apel către întreaga suflare românească, îndemnând-o să contribue prin colecte, în timpul serviciului divin, la sporirea mijloacelor materiale de care are absolută nevoe Biserica în acțiunea sa de îndrumătoare spirituală a neamului.

Semnificația acestui înălțător apel, nu trebue să scape nici unui bun creștin.

Trăim zile de adâncă îngrijorare, când atâtea curente, dinlăuntru și din afară, încearcă să turbure viața spirituală cu scopul de a slăbi blocul solidarității noastre naționale.

Este în deobște știut, că o națiune nu poate fi puternică și temută de dușmani, dacă fiii ei nu sunt străbătuți de flacăra aceluiaș ideal, închinat desăvârșitei consolidări între granițele ei etnice, sub toate raporturile, fie spirituale, culturale sau economice.

Pentru întărirea sufletească a neamului nostru, Biserica ortodoxă a fost pârghia de rezistență în toate vremurile de restriște. Din tinda de biserică și din tiparnițele mănăstirești au pornit primele avânturi culturale. Biserica, erarhii și preoții ei, au cultivat pururi dealungul secolelor visul unității tuturor românilor, ținând trează de pe amvon, simțirea românească.

Biserica noastră fiind națională prin însăși structura și slujitorii ei, a fost totdeauna în fruntea aspirațiilor neamului, păstrătoare a tradițiilor și a comorilor noastre sufletești.

Ea se confundă în trecut, ca și astăzi, cu însăși existența nației.

De aceea rolul Bisericii, al credinții în Evanghelia lui Christ, capătă în vremurile turburi pe care le trăim, un sens și mai adânc. Impotriva acelora cari încearcă să ucidă în sufletul omului preocupările de ordin religios și să sădească în locul credinței germenele anarhiei spirituale și sociale, Biserica se ridică astăzi prin glasul I. P. S. Patriarh, chemând pe toți drept credincioșii creștini să-și strângă rândurile, pentru ca împreună, cu forțe unite, să lupte împotriva tuturor duhurilor necurate, cari vor să destrame unitatea noastră sufletească.

Apelul marelui nostru Erarh, care prin acțiunea sa națională se așează în rândul luminoaselor figuri ale Bisericii și neamului, va găsi desigur răsunet în întreaga suflare românească și creștină.

D. Mussolini n'a adresat un nou mesagiu d-lui Chamberlain

Londra, 11 (Rador). — *Un ziar englez a anunțat, acum câteva zile, că d. Mussolini ar fi trimis un important mesagiu d-lui Chamberlain, șeful guvernului englez, referitor la viitorul relațiilor dintre Anglia și Italia. După părerea acelui ziar mesagiul d-l Mussolini ar fi exprimat hotărârea Ducelui de a ajunge la un acord durabil și complet cu Marea Britanie.*

Ambasada Italiei la Londra publică, astăseară, o declarație în care arată că, după știința sa, Ducele n'a trimis d-lui Chamberlain nici un mesagiu în afară de acela remis acum câtva timp de contele Grandi.

PROBLEMA PALESTINEI ȘI CHESTIA EVREIASCĂ

(Puncte de reper)

1) Este netăgăduit că avem o chestie evreiască în țara noastră. O avem încă decând elementul evreesc s'a înmulțit peste măsură, în special în Moldova, acaparând orașele și târgurile unde a distrus breslele autochtone, a cucerit negoțul și meseriile. Prin situația ei geografică, Moldova a fost totdeauna mai expusă decât Muntenia invaziei elementului evreiesc massat în Polonia, Galiția, Ucraina. In trecutul istoric al Moldovei se poate constata statornica preocupare a diriguitorilor de a împiedica acapararea pământului de către evrei.

Antisemitismul s'a născut întâi în Moldova ca consecință a fenomenului de invazie semită. Toți marii moldoveni (Alecsandri, Eminescu, Conta, Hașdeu — mai târziu A. C. Cuza și N. Iorga) au fost antisemiți. Azi fenomenul de invazie este în progres. Elementul evreiesc — covârșitor în Bucovina, Basarabia și Moldova — a coborît la vale cucerind și Muntenia.

Acum 50 de ani bucureștenii zeflemiseau antisemitismul ieșenilor. Azi ei au devenit mai antisemiți decât ieșenii, fiindcă Bucureștiul a fost și el cucerit de evrei. In curând și Craiova va cunoaște antisemitismul. Avem în toată țara circa 2 milioane evrei, dacă nu mai mult. Numai cei interesați tăgăduiesc această cifră. La o populație de abia 14 milioane români este excesiv. („Wass zuviel ist ungesund" — zice un proverb german).

2) In ce consistă chestia evreiască? In faptul că evreii sunt o „rassă" [1] *cu totul aparte, incapabilă și refractară asimilării, congenital parazitară, fanatizată de concepția imperialistă a „poporului ales" predestinat ca să stăpânească lumea și considerând universul ca adevărata sa patrie. Palestina e numai „țara părinților" și un simbol de galvanizare a conștiinței naționale evreiești. Câtă vreme concepția talmudică a „poporului ales" îl va face pe orice evreu să se considere „cetățean al universului" și să aspire la dominația lumii, evreimea nici nu se va asimila nici nu va emigra în „Eretz-Israel". (Palestina).* Diaspora este, *pentru Evrei, tocmai* un mijloc *(o spune și Talmudul) de a ajunge la aservirea tuturor celorlalte popoare.*

3) Aici este și geneza acelei lupte termitice, a acelei acțiuni fără preget de subminare a așezămintelor naționale ale celorlalte popoare. Mozaismul care este atât de exclusivist încât nici nu face prozelitism [2] (nascuntur judoei non fecitur) *are oroare de tot ce nu este mozaic. Evreul detestă — și nici nu concepe la fel cu noi — noțiunile de „nație", „patrie". Având oroare de națiuni, el este „internaționalist", „comunist", „marxist", „esperantist", „francmason". Evreii, cari n'au inventat nimic — dar absolut nimic — în domeniul științelor pozitive, au „inventat" numai instrumente de internaționalizare a omenirei: doctrina socială comunistă (Karl Marx) și limba esperanto (Dr. Zamenhof). Francmasoneria — tot de origine și de esență judaică — este, de asemeni, un instrument al imperialismului evreiesc. Foarte rassiști ei înșiși (dovadă, persistența milenară a semitismului), evreii combat „rassismul" — la alții — și neagă existența rasselor. Acelaș lucru îl fac și cu naționalismul...* altor popoare *pe când ei se păstrează ca națiune aparte. De asemeni cultivă ateismul (ca instrument de distrugere a credinței religioase a altor popoare) pe când ei continuă să creadă în Iehova și să-l aștepte pe Messia.*

4) Ce este Sionismul? Este expresia politică a naționalismului evreiesc. Este — cum îl definește Fernand Corcos [3] *— „acțiunea organizată în vederea restaurației politice a popo-*

1) Cu toată contraversa antropologilor. (n. a.).

2) Sunt cazuri istorice de „trecere la judaism" chiar în massă, dar asta nu infirmă regula. (n. a.).

3) Care este evreu. (n. a.).

(Continuare în pag. 2-a)

Profesorimea română cere înlăturarea profesorilor evrei din toate școlile statului

Desbaterile congresului dela Cernăuți

Cernăuți, 11 Sept.

Ședința de după amiază se deschide la ora 4, sub președinția d-lui prof. I. Nisipeanu.

D. VALERIU GRECU își desvoltă referatul său asupra legiferării naționalizării corpului didactic secundar.

In prealabil, d-sa spune că întreaga acțiune a naționalizării corpului didactic a fost discutată și primită de adunările profesorilor secundari dela T.-Mureș și Timișoara. In consecință, d-sa nu face acum decât să arate cum s'ar putea legifera această naționalizare.

Acum a sosit momentul să pășim din domeniul discuțiunilor în acela al înfăptuirilor. Rostul profesorimii secundare este să făurească energiile creatoare necesare pentru refacerea muncii naționale și premenirea cadrelor de conducere ale neamului, cu un cuvânt, educația națională.

In continuare referentul dovedește, cu argumente foarte puternice, că minoritarii, în special evreii, nu se pot lepăda de imperativele propriei lor națiuni, pentru a îmbrăca cu sinceritate și cu totalitate firea și nevoile neamului nostru. Este adevărat că minoritarii pot fi cetățeni loiali, dar noi avem nevoie de români. Profesorul fiind profesionistul naționalismului, preotul unui cult nou, nu poate fi decât român de sânge. Așa fiind, cum putem împiedica pătrunderea pe viitor a elementelor eterogene, evrei și minoritari, în corpul didactic secundar? Singura soluție: legiferarea principiului că în școlile statului nu pot fi profesori decât românii de sânge. D-sa respinge obiecțiunile unora împotriva acestei legiferări. Insăși constituția țării spune la punctul 1 că statul român are caracter național, unitar și indivizibil. Acest caracter îl poate asigura statului nostru numai cele patru cetăți ale vieții noastre publice, anume: biserica, armata, magistratura și școala. Așa dar nici un minoritar și mai ales nici un evreu în aceste corpuri, pentru că evreul s'a dovedit în cursul veacurilor că nu este asimilabil. In concluzie d-sa cere să se legifereze următoarele:

1. Nu poate fi profesor de stat decât românul de sânge.
2. Actualii profesori minoritari, și în special evreii, să fie pensionați fără întârziere, întregindu-li-se anii de pensiune.
3. Pe viitor, minoritarii și evreii nu mai pot deveni profesori decât pentru școlile lor, confesionale și minoritare.

Statul își rezervă dreptul de control sever în aceste școli.

4. In întregul învățământ de pe teritoriul statului român, studiile naționale, adică limba română, istoria, geografia României și dreptul, nu pot fi predate decât de profesori români de sânge.

Intr'un apel entuziast, d. Valeriu Grecu spune că nu trebue să ne lăsăm impresionați de ceeace ne așteaptă. Cere statului să găsească energia necesară ca să înconjure prin măsuri înțelepte primejdia ce ne așteaptă. Face apel la ministerul educației naționale să treacă cu sinceritate la legiferarea acestor deziderate și toți profesorii îl vor urma. Pe catedre nu mai trebuie să oficieze nici un minoritar, și în orice caz, nici un evreu.

D. PETRE STATI (Bălți) arată că profesorimea secundară fără prea multă pompă a pus printre primele categorii profesionale chestiunea națională. Instrăinarea învățământului este o dureroasă realitate. In provinciile alipite și mai cu seamă în Basarabia, elementul străin evreesc predomină în școli, tinzând să schimbe fața acestei provincii. Școlile de stat și particulare aruncă anual un număr considerabil de absolvenți străini. Nostrificările diplomelor obținute în străinătate măresc pericolul, iar posturile de comandă încap treptat pe mâini vitrege. De aceea, lupta trebuie lărgită și trecută de pe planul profesional pe cel național. Datoria profesorimii este să se înregimenteze integral sub steagurile luptei pentru „România a românilor".

D. PETRE TOMA (Cernăuți) susține că problema naționalizării școlii se încadrează în marea problemă a naționalizării statului român: a orașului, a comerțului și toate ramurile producătoare și conducătoare. Pericolul intern nu vine numai dela evrei, ci și dela toți minoritarii organizați și conștienți, cari deopotrivă se desvoltă centrifug față de tot ce este românesc.

D. MILIUȚ (Sibiu) cere să se legifereze cât mai de grabă deziderațele de mai sus. Arată că în Ardeal au invadat școlile o serie de profesori evrei din Bucovina.

Pr. BEJENARU (Huși) este de părere că pentru naționalizarea școlii să se înmulțească școlile normale și seminariile, unde nu pătrund străinii.

D. SAVIN (P.-Neamț) spune că singurul mijloc pentru a naționaliza școala este să înmulțim numărul elevilor români. In acest scop trebuie să se creeze burse. D-sa arată că la P.-Neamț, profesorii au înființat un fond de burse pentru copii de țărani, cari dela Ianuarie până acum a ajuns la suma de 50 mii lei.

D. I. ZABUROFSCHI (Chișinău, este și d-sa pentru principiul naționalizării, dar cu mijloace dulci, civilizate, pentru a nu păgubi pe nimeni.

D. ALEX. CONSTANTINESCU (Arad), crede că înainte această chestiune a fost desbătută și hotărîtă în congresele precedente să nu se mai discute, ci să se adopte concluziile referatului.

D. DRAGOȘ (Cluj) crede că acest referat să se trimită secțiilor și acestea să înainteze comitetului central propuneri concrete.

D. I. ZAMFIRESCU (R.-Vâlcea) cere ca pe viitor să nu mai pătrundă în învățământul românesc nici un profesor minoritar, iar profesorii minoritari cu drepturi câștigate să fie detașați din ținuturile minoritare în ținuturile curat românești.

D. NICULESCU-COSMENI cere pentru școli profesori și elevi români.

D. STERIE DIAMANDI (Iași) este pentru dărâmarea privilegiilor pe care le au minoritarii dar cu respectarea drepturilor lor. In timpul cuvântării sale, s'au iscat mai multe vociferări cari l-au contrazis.

D. NAPOLEON CREȚU (București) constată că profesorimea a fost cea dintâi, care s'a frământat pe chestiunea națională, dar pe când alte profesiuni, începând cu barourile de avocați din țară, au procedat la naționalizarea lor, noi suntem în stadiul discuțiunilor. Trebue să mergem pe calea pe care am adoptat-o la congresul dela T.-Mureș și Timișoara.

D. FILARET DOBOȘ, inspector regional școlar, din Cernăuți, amintește cu durere în suflet că înainte de unire, în primele zile de Septembrie, școlile secundare din Bucovina erau pline de cămăși albe, astăzi școala românească este în declin pentru că în ea a pătruns politicianismul militant. In zadar vom dezbate în congrese lucrurile acestea, dacă nu va conveni ca fiecare dintre noi să fie un apostol la locul unde este.

In continuare, d-sa arată că la școala normală din Cernăuți, unde sunt numai elevi români, s'au prezentat în clasa întâia, la 40 de locuri vacante, numai 30 de candidați. Piedicile la pătrunderea elementului românesc dela țară în școli sunt taxele prea mari, cărțile prea scumpe și uniformele scumpe. Să se eftinească cărțile școlare. In școală să rămână la copiii de țăran portul țărănesc, iar statul să-i ajute cu burse. D-sa mai cere ca capacitate, să se ceară tuturor candidaților minoritari examen de limba română.

D. prof. USATIUC (Cernăuți) trage o linie de demarcație între evrei și celelalte minorități etnice creștine, arătând că acestea din urmă, în multe cazuri, sunt elemente loiale aci în Bucovina. Una din nenorocirile cele mai mari ale țării sunt școlile particulare. Să se intervină la minister să nu se mai acorde acestor școli, cu atâta ușurință, dreptul de publicitate și să se procedeze la desființarea lor treptată.

D. HLIHOR (Botoșani) cere înlăturarea și pensionarea imediată a profesorilor secundari minoritari.

D. POPESCU-GRUIA (Ploești) arată cum s'a procedat la barourile de avocați pentru naționalizarea lor, și cum ar trebui să se procedeze și la școli.

D. COTLARU cere, în numele secției din Galați, să se ridice imediat statificarea școlilor minoritare.

Cu aceasta, s'au încheiat discuțiile în această problemă.

S'a redactat o moțiune în sensul celor desbătute mai sus care a fost votată.

Poziția școlii secundare față de O. E. T. R.

D. PETRE TEODORESCU (Brașov), desvoltându-și referatul, arată că după cataclismul războiului mondial s'a iscat un nou principiu de drept: dreptul bazat pe interesul permanent al societății organizate în stat național, în care colectivul covârșește individualul. In baza acestui principiu de fapt a luat ființă la noi străjeria, pusă sub înaltul patronaj al M. S. Regelui. Mișcarea străjerească dela noi a mai răsărit și din împrejurări și nevoi specific românești. Insuș cuvântul străjer și străjerie definește caracterul defensiv al luptelor noastre dealungul veacurilor precum și necesitatea de a ne apăra țara de orice încercare străină de subminare. Trecând la analiza concepției de străjerie, referentul icteste luminoasele expuneri ale M. S. Regelui, cari caracterizează străjeria ca o educație integrală a tineretului. Această ideie pune și problema raporturilor dintre străjerie și școală. Este adevărat că și școala urmărește să dea tineretului o educație integrală, dar nu-și poate îndeplini totdeauna, cu succes, menirea ei educativă. Și atunci vine străjeria în ajutorul școalei. Ce vrea străjeria? Ea vine după cuvântul evanghelic, să împlinească legea, nu s'o strice. Străjeria este o școală de aplicații a școalei propriu zise, temperând excesul de intelectualism al școalei și cultivând credința în Dumnezeu, încrederea în legea creștină, iubirea pentru neam și țară și devotamentul față de stat. Idealul străjeriei este de a da țării oameni sănătoși, buni creștini și buni români. După ce arată cu ce metode și cu ce mijloace lucrează străjeria pentru a-și asigura scopul, referentul ajunge să vorbească despre poziția școalei secundare față de O.E.T.R. In această privință citează declarațiile solemne ale președintelui Asociației, d. Nisipeanu, care a spus că străjeria să se facă în școli prin oamenii școalei și prin mijloacele educative probate de școală. Referentul constată că organizarea străjeriei a continuat a se face mai mult cu concursul școlii primare decât cu acela al școlii secundare. Locurile de conducere cari ar fi revenit de drept profesorilor secundari, au fost date colegilor din învățământul primar. Nu se poate ca profesorii secundari, cari ar intra în străjerie să fie supuși erarhicește unor învățători, superiori în grad străjeresc.

In încheiere, face declarația în congres, că profesorii secundari sunt gata să închine străjeriei toată priceperea, toată experiența și toată puterea de muncă, fiind încadrați la locurile ce le merită prin treapta de învățământ.

După aceasta a urmat o amplă discuție la care au luat parte mai mulți profesori.

*

După încheierea desbaterilor congresului, biroul a redactat o moțiune în care se cuprind toate deziderațele în legătură cu problemele discutate.

*

Seara, a fost o serată în cinstea oaspeților, dată de cercul militar din Cernăuți.

*

Mâine, congresiștii pleacă în excursie prin Bucovina.

Furtună groaznică în Japonia

Tokio, 11 (Rador).— Un ciclon de o violență extraordinară s'a abătut pe coasta occidentală a Japoniei, pricinuind pagube considerabile.

Numeroase linii telefonice și telegrafice au fost distruse, din care cauză nu s'au putut primi amănunte precise asupra situației din regiunile unde taifunul a bântuit cu mai mare intensitate.

Tromba marină a distrus peste 600 de case în diferite porturi.

Bombardarea Shanghaiului

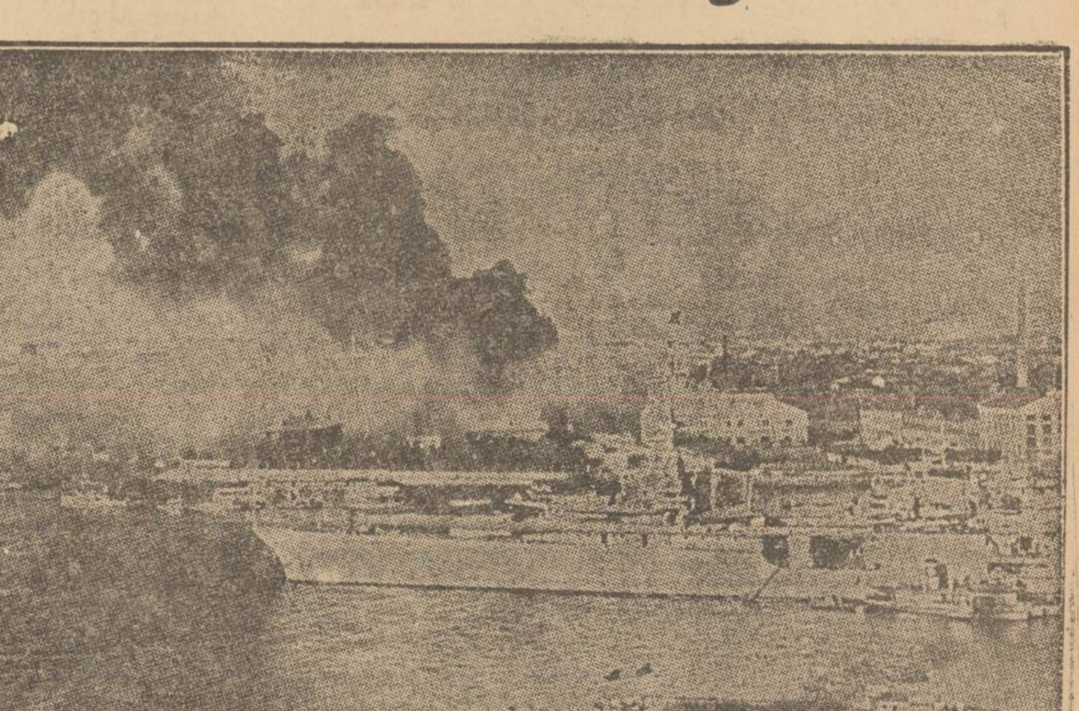

După cum se știe, orașul Shanghai a fost, în ziua de 23 August, ținta unui bombardament aerian, de pe urma căruia au căzut 250 morți și peste 600 răniți.
Fotografia repreizntă un aspect al bombardamentului, în timpul căruia a căzut o bombă și pe bordul crucișătorului american „Augusta" (în primul plan).

BIRUINȚA INTERNĂ

Comandamentul central al „Frontului Ostășesc Naționalist", exponent autorizat al ostășimii de rezervă, adresează un nou apel tuturor bunilor români. Pentru lămurirea scopului, reproducem următoarele rânduri din apel: „Frontul Ostășesc Naționalist" adresează prin intermediul nedesmințitului stegar al neamului, care este ziarul „Universul", un nou apel pentru mobilizarea spirituală a tuturor românilor în lupta ce se va deschide pentru biruința internă a românismului".

Apelul răspunde precis și întrebării în ce anume trebue să constea biruința internă. „Comandamentele economice și sociale să treacă din mâinile străinilor în mâinile românilor". E precis, e clar și totodată, cum nu se poate mai just și mai legitim. Și-au jertfit viața 800 de mii de eroi pentru întregirea țării și pentru desrobirea politică a neamului. Ar fi însă o revoltătoare monstruozitate, ca desrobirea politică să fie înlocuită prin robia economică și socială și ca rolul românilor să fie împărțit între acela de jandarm, care să păzească averea străinilor, și acela de rob, care să muncească pentru strângerea acestor averi.

Din nenorocire, monstruozitatea revoltătoare constitue în foarte mare parte o tristă realitate. Se impune deci cu forța unei necesități vitale continuarea și intețirea luptei pentru desrobirea economică și socială a românilor, pentru traducerea în practică a primatului național.

Dar cu aceeași putere se mai impune ceva. Se impune o cât mai bună și exactă cunoaștere a realităților, o cât mai lămurită edificare atât asupra țintei finale de atins, cât și asupra mijloacelor de întrebuințat, precum și o cunoaștere precisă a piedicilor ce stau deacurmezișul drumului spre izbândă.

Că ideia națională — cu tot ceeace cuprinde — va sfârși prin a eși biruitoare pe toată linia, asupra acestui punct nu este îngăduită nici o îndoială. Altfel, ar trebui să desperăm de soarta neamului și să vedem viitorul țării în culorile cele mai sumbre.

Așa fiind, chestiunea, ce se pune, este de a nu întârzia prea mult ziua victoriei finale, de a nu lăsa prea mult ca neamul românesc să fie stors și sugrumat de străini și din pricina traiului atât de necăjit ce duce, să decadă și trupește și sufletește.

Ne mărginim deocamdată să relevăm unele piedici ce trebuesc înfrânte și înlăturate, pentru a netezi terenul și a înlesni succesul ideii naționale. Ba chiar vom restrânge cercul cercetărilor la piedicile ce se ivesc din sânul nostru, al românilor.

Pomenim mai întâiu în treacăt că abjecta campanie de bârfeli și calomnii împotriva fruntașilor și stegarilor mișcării naționale nu dovedește altceva decât teama de care sunt cuprinși dușmanii acestei mișcări, toți străini de neamul nostru, cari își văd situațiile serios amenințate și toate proectele de o și mai generală acaparare profund zdruncinate. De aceea, trecem cu un sentiment de desgust peste bârfeli și peste bârfitori. Vorba ceea: câinii latră, caravana trece.

Un obstacol serios în mersul spre succes al ideii naționale îl vedem însă în românii cari, cu numele lor, cu autoritatea lor, cu situația lor politică pe care o dețin, joacă rolul de paravan îndărătul căruia străinii, operând în voe, exploatează munca poporului român și bogățiile țării. De sigur, că românii, la cari ne gândim, nu se mulțumesc, în schimbul serviciilor aduse, cu un simplu blid de linte, așa cum stă scris la Biblie. Cu ceeace li se oferă pe blidul acela, ar putea cumpăra multe vagoane de linte.

O altă piedică o găsim în indolența noastră, în lipsa noastră de curaj, în acele rămășițe ce nu mai dispar de veche robie sufletească. Nu e încă desvoltat în măsura necesară sentimentul legitimei mândrii naționale, n'a pătruns încă în convingerea tuturor adevărul că românul — și numai el — este stăpân al țării acesteia și că, prin urmare, în mâinile lui trebue să fie toate frânele vieții naționale, politice, economice și culturale.

O a treia piedică o găsim în faptul că politicianismul, cu socotelile lui meschine și cu interesele lui nu mai puțin meschine, zădărnicește multe sforțări de o mai strânsă solidarizare a românilor, de ajungere la convingerea că împrejurările de astăzi cer în mod imperios să fim cât mai uniți ca români și cât mai puțin desbinați ca politicieni.

N. BATZARIA

Pedeapsa atentatorului Matușka a fost comutată în închisoare pe viață

Budapesta, 11 (Radio Central). — Ministrul de justiție ungar a comutat pedeapsa cu moartea prin spânzurătoare, la care fusese condamnat atentatorul Silvestru Matușka, în închisoare pe viață.

Comutarea nu trebue considerată ca o grațiere, ci s'a făcut în urma aplicării principiilor penale internaționale. Matușca fiind predat de autoritățile austriace autorităților ungare, cu condiția să nu fie executat.

Asfixiați de aburii vinului în fermentație

Cahul, 10 Septembrie

Gavril Ivanov, din comuna Aluatu, culesese via și mustul îl pusese în beci, în mai multe butoae. In ziua de 6 Septembrie, după ce s'a reîntors din sat, de la o cumetrie, a intrat în beciu cu soția lui, Elena, să guste mustul.

Ambii au căzut decum au venit în contact cu aburii vinului în fierbere și, nefiind nimeni prin apropiere, ca să le vină în ajutor, au murit.

Mai târziu vecinii au dat de ei și au anunțat autoritățile.

Alte arestări de înalți demnitari sovietici

Intre ei e și un fost prim-ministru

Londra, 11 (Radio-Central). — **Arestările din Rusia sovietică continuă pe o scară întinsă.**

Printre cei arestați în ultimul timp este și Alexandru Kamenef, fiul fostului fruntaș sovietic Kamenef, recent executat. Alexandru Kamenef, care lucra într'un laborator al statului, e acuzat de sabotaj.

Au mai fost arestați primul ministru al republicii Tadjikistan și cinci comisari ai poporului din această republică.

Printre așa zișii „inamici ai poporului" figurează și mai mulți înalți funcționari ai republicii Karelia, dela granița Finlandei, precum și alții din regiunea Solochov, de lângă Kiev.

Războiul chino-japonez

PERDERILE JAPONEZILOR

Shanghai, 11 (Rador). — *In ultimul comunicat chinez se afirmă că pierderile japoneze în sectorul Shanghai s'au ridicat la 10.000 pentru armata japoneză și la 3.000 pentru marină.*

Printre japonezii morți în luptă ar fi și un general de brigadă și comandantul unui distrugător ce a fost scufundat.

CHINEZII PUN PREMII PENTRU LUPTĂTORI

Shanghai, 11 (Rador). —Guvernul chinez a stabilit următoarele premii: 50.000 dollari chinezi pentru capturarea sau scoaterea din luptă a unui vas de războiu japonez, 10.000 dollari pentru capturarea sau scoaterea din luptă a unui vas mai mic de războiu: 500 dollari chinezi pentru doborârea sau scoaterea din luptă a unui avion; 400 dollari pentru un tanc; 100 dollari pentru un ofițer; 50 dollari pentru un spion și 20 dollari pentru un soldat.